

bend. (possunt tamen fructus unius, si satis opulent, consensu imperato scindi & sic quilibet accipiet novum titulum seu beneficiū, non videbitur divisum vetus c. vacante 26. eod.) quare per reg. 2. carebit uterq; ex perplexo fundamento litigantium, Geminian. inc. cum qui col. penult. de eo qui mitt. in poss. in 6. Fr. de Marchis p. 1. q. 1149. n. 3. Menoch. remed. retin. poss. 3. n. 857. confer c. penult. de Præbend. in 6. ubi dicitur: & quoniam quis eorum jus habeat dubitatur, nos neutrum habere decernimus. Idem Juris in LIBERTATE perl. 15. & 16. D. de Stat. Hom. v. sup §. 17. addel. 43. de Hæred. Instit. l. 31. de manumiss. test. l. 19. 27. de reb. dub. quia nemo pro parte liber esse potest argumento decisionis Justinianeæ int. t. t. C. de com. serv. & §. ult. J. de Donat. quæ hæc est: si ex duobus communem servum habentibus unus manumittat, alter retinet, olim quidē & stricto jure manumittentis portio Dominica retinenti accrescebat, sed hoc Justiniano durum visum, constituit igitur, ut si servus pro parte manumissus retinenti pretium portionis suæ dominicæ offerret, totus liber esset. Quod ipsum jam dudum in simillimo casu decisum est à Juliano in l. 30. D. de Liberali caus. Ubi elegans ad rem præsentem quæstio ferè ut in l. 16. qui pot. in pign. à nullo, quod sciām, adhibita in hoc negotio. Nimirum duo petunt hominem, pro parte dimidia quæq;, alter vincit. alter vincitur. Et sequetur servum pro parte liberum esse, annov. Quid igitur? Sabinus, Cassius, & stricto jure ipse Julianus putant, victoris totum esse, quia pro qua parte liber est, nullius est, & sic alteri accrescit. Idem tamen Julianus ex bono & a quo sic censet: cogendos judices ut in utraq; causa idem pronunciant, si in consensu non contingat, favore libertatis liberum fore, sed victori dimidium aestimationis suæ præstaturum, conferl. 9. §. 2. D. eod.